

(ร่าง)

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และ
คณะกรรมการสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) (๔) (ฎ) และ (ณ) ประกอบกับมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาการสาธารณสุขชุมชน จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ประพตติผิด” หมายความว่า การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนที่ประพตติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไข หรือประพตติผิดจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“คำกล่าวหา” หมายความว่า เรื่องที่ผู้ได้รับความเสียหายได้กล่าวหาต่อสภาว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนประพตติผิดซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย หรือเรื่องที่กรรมการหรือบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อสภาว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนประพตติผิด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การกล่าวหาทั้งสองกรณีเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้ประพตติผิดได้รับโทษ

“การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งกรณีที่มีการกล่าวหา

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์การกระทำที่เป็นการประพตติผิด รวมถึงการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ตลอดจนบันทึกคำกล่าวหาด้วย

“สำนวนการสอบสวน” หมายความว่า บันทึกหรือเอกสารใดที่คณะกรรมการสอบสวนจัดไว้เป็นหลักฐานแห่งรายละเอียดทั้งหลายในการสอบสวนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนที่ประพตติผิด รวมถึงการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ตลอดจนบันทึกคำกล่าวหาด้วย

“พยานหลักฐาน” หมายความว่า พยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“สภา” หมายความว่า สภาการสาธารณสุขชุมชน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

หมวด ๑
การกล่าวหา

ข้อ ๔ ผู้เสียหายที่จะกล่าวหา หรือบุคคลอื่นที่มีใ้ผู้เสียหายจะกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพ การสาธารณสุขชุมชนผู้ใด ให้ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อแล้วยื่นต่อสภาโดยยื่นด้วยตนเองหรือ ส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

กรรมการจะกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนผู้ใด ให้แจ้งเรื่องต่อสภาและ ต้องมีมติของคณะกรรมการว่ามีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดของ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนผู้นั้น

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องการกล่าวหาต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหาหรือมติคณะกรรมการตามข้อ ๔

ข้อ ๖ การถอนคำกล่าวหานั้น ให้ผู้กล่าวหาทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อยื่นต่อสภาโดย ยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ ในกรณีที่กรรมการขอถอนคำกล่าวหาต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการ

การถอนคำกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ระงับการสอบสวน

หมวด ๒
อายุความในการกล่าวหา

ข้อ ๗ สิทธิในการกล่าวหาสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย หรือบุคคลอื่น หรือกรรมการรู้เรื่อง การประพฤติผิดและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

(๒) เมื่อเกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ การสาธารณสุขชุมชน

หมวด ๓
การสืบสวน

ข้อ ๘ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือเป็นสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๙ ในการสืบสวน ให้ดำเนินการประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อพิจารณาว่า มีข้อกล่าวหาอย่างไร วางแนวทางเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน ตลอดจนรายละเอียดของพฤติการณ์ ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้ได้ความจริง

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของอนุกรรมการที่อยู่ในที่ประชุมอนุกรรมการ คนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ในการสืบสวนบุคคลที่เป็นพยาน ให้ทำการสอบปากคำและจดคำให้การโดยใช้ตาม แบบ สธช. ๑๖ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หนังสือเรียกให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำตามวรรคหนึ่งให้ใช้ตาม แบบ สธช. ๑๗ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ การนำเอกสารหรือวัตถุพยานมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนให้ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณทำบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่ อาจนำต้นฉบับมาได้หรือต้นฉบับสูญหายหรือถูกทำลาย จะใช้สำเนาที่อนุกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้มีหน้าที่ รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับหรือจะใช้พยานบุคคลมาสืบแทนก็ได้ แล้วแต่กรณี หนังสือ แจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ตามแบบ สธช. ๑๘ ที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายใน เวลาที่คณะกรรมการกำหนดในคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธาน คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว

ข้อ ๑๔ เมื่อดำเนินการสืบสวนเสร็จแล้ว ให้ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณทำ รายงาน พร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๕ รายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่เสนอต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่รายงานพร้อมความเห็น
- (๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนที่ถูกกล่าวหา
- (๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนที่ปรากฏในคำกล่าวหา
- (๔) หลักฐานที่รวบรวมมาได้
- (๕) ความเห็น พร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ชุมชนที่ถูกกล่าวหาใน (๓)
- (๖) ในกรณีที่มีความเห็นแย้งของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ให้เสนอความเห็นแย้งนั้น ด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ยกข้อกล่าวหาในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล
- (๒) ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณีที่เห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ

(๓) ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนในกรณี que เห็นว่าข้อกล่าวหา นั้นมีมูล

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลตามข้อ ๑๖ (๓) ให้เลขาธิการส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

การสอบสวน

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือเป็นสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการสอบสวนการประทุษร้ายของผู้ถูกกล่าวหา

(๒) ออกหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน

(๓) สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๐ ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ใช้ตามแบบ สธช.๑๙ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ข้อ ๒๑ หนังสือเรียกให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำตามข้อ ๑๙ (๒) ให้ใช้ตามแบบ สธช. ๒๐ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นข้อ ๑๙ (๒) ให้ใช้ตามแบบ สธช. ๒๑ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา การส่งหนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำ หรือการส่งหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็น ให้ส่งแก่ผู้นั้นตามที่อยู่ปรากฏในทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือในทะเบียนราษฎรโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานคณะกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้

ข้อ ๒๔ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มา ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน ณ สถานที่วัน เดือน ปี และเวลาที่แจ้งให้ทราบในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้ขยายให้หรือไม่ทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ตามข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

ตามพยานหลักฐานที่มีอยู่ เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจจะก้าวล่วงได้และผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งแล้ว ให้ขยายเวลาได้อีกตามสมควร

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนถามข้อตั้ง ข้อสรุป และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและต้องบอกให้ทราบก่อนว่าถ้อยคำที่ได้ให้ไว้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาการประพจน์ได้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ให้จดคำให้การไว้แต่ถ้าไม่เต็มใจให้การก็ให้บันทึกไว้ด้วย

ข้อ ๒๖ ผู้เสียหาย หรือบุคคลใด ๆ ที่ถูกเรียกมาให้ถ้อยคำ ให้คณะกรรมการสอบสวนถามปากคำบุคคลนั้นไว้

การถามปากคำตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนจะให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานหรือปฏิญาณตัวเสียก่อนก็ได้

ห้ามมิให้คณะกรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้มาให้ถ้อยคำ เพื่อจูงใจให้เขาให้การหรือไม่ให้การหรือเพื่อให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ ในเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๗ การสอบสวนให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้าจำเป็นต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยจะใช้ล่ามแปลก็ได้

ก่อนที่ล่ามจะทำหน้าที่แปล ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจจะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้องและให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๒๘ สำนวนการสอบสวนต้องระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่จัดทำ นามและตำแหน่งของผู้ทำบันทึก และอนุกรรมการสอบสวนซึ่งทำหน้าที่สอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นและต้องไม่เกินกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม

หมวด ๕

การพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าเห็นว่าสำนวนการสอบสวนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัย หรือจะต้องมีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้ส่งกลับไปยังคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนหรือหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ถ้าเห็นว่าสำนวนการสอบสวนสมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัย ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด
ดังนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามข้อ ๓๐ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๒ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาตามข้อ ๓๐ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาเพื่อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้กล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๓ หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะกรรมการสอบสวนใดที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้ให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาการสาธารณสุขชุมชน